

Prvenstveno zato što to nisu časovi: nema table, odovarajućih uslova izolacije od ometanja ukućana, telefona ili ličnih stvari; dobrih udžbenika; kvalifikovanih predavača iza kojih stoji institucija koja garantuje kvalitet i vrši kontrolu.

Predavanja po kućama se svode na prevode ili pisanje u svesku polaznika, gubi se na autoritetu profesora, pa se i u najboljoj nameri sve završi kao druženje!

Najveća opasnost je to što je takav rad nelegalan, neizvestan i ne podleže nikakvoj kontroli kvaliteta! Ne postoji nikakva garancija kvalifikacije „profesora“, a engleski po kućama predaje ko stigne, kome god zatreba novca, da oglas: „Držao bih časove engleskog jezika!“

I svi su navodno kvalifikovani i svi su eksperti!

Da Srbija ima toliki broj kvalitetnih predavača, mi bi vodili u svetu po znanju engleskog, a ne suprotno.

Mi bismo svakako na osnovu tog broja eksperata otvorili privatni fakultet „Britanicca“ što nam je i san!

I da je zaista toliko njih koji mogu kvalitetno da predaju- svaki bi osnovao svoju školicu i vremenom stigao do uspeha, više filijala, stalnog posla, sigurnosti!

Zato puno opreza i preporuka iznad svega- ako je dete propustilo neki čas u školi, raspitajte se za profesora iz naselja koji bi došao kod Vas, pratite rad i tražite rezultate.

Ali za kontinuiranu nastavu, jer je jedan kurs kao jedan ozbiljan semestar ili školska godina, nemojte birati mačku u džaku!

Za sve, pa čak i par propuštenih časova, za podučavanje odraslih, za pripreme međunarodnih ispita, za strukovne ili biznis kurseve treba mnogo znanja koje se ne stiče po kućama, već na međunarodnim seminarima, uz završen fakultet engleskog jezika i književnosti.

Kada bi se tako lako postajao profesor, niko ne bi studirao engleski, svi bi bili stručnjaci po svojoj proceni!